

บทคัดย่อ

แม่สาย เป็นอำเภอที่อยู่เหนือสุดของประเทศไทย เป็นแหล่งท่องเที่ยวที่สำคัญของจังหวัดเชียงราย จึงทำให้ประชาชนในพื้นที่นี้หันมาประกอบอาชีพค้าขายกันเป็นจำนวนมาก มีทั้งร้านค้าขนาดใหญ่ ขนาดเล็ก และพากหาบเร่-แผงลอย พื้นที่ที่พากหาบเร่-แผงลอยค้าขายกันส่วนมากจะเป็นบริเวณสองข้างทาง เมื่อพื้นที่ในการค้าขายมีจำกัด พ่อค้าแม่ค้ามีมาก บางส่วนก็ต้องมาขายตามฟุตบาทและบริเวณในลักษณะ ถ้าหากพื้นที่ตรงนั้นตรงกับบริเวณหน้าบ้านของบุคคลใดก็จะมีการเรียกเก็บค่าเช่าที่ ซึ่งถ้าหากทำเลดีอยู่ใกล้พรมแดนค่าเช่าก็จะมีราคาแพง

และเนื่องจากการอยพเข้ามาของชนกลุ่มน้อยต่างๆ ปัญหางานชนกลุ่มน้อยที่ไม่มีสัญชาติไทยและไม่มีความรู้ ภาระประกอบอาชีพเพื่อเลี้ยงดูตัวเองและครอบครัวก็มีทางเลือกไม่นัก อาชีพหาบเร่-แผงลอย จึงเป็นอาชีพที่กลุ่มคนเหล่านี้หันมาประกอบอาชีพเป็นจำนวนมาก เนื่องจากไม่ต้องใช้ความรู้มากนัก นอกจากนี้ก็จะไปประกอบอาชีพรับจ้าง เป็นกรรมการ ฯลฯ ปัญหาใหญ่ของหน้าเร่-แผงลอยที่มีอยู่เป็นจำนวนมากเช่นอยู่กึ่งคือ การโอนไฟที่จากทางหน่วยงานทางราชการ ห้องแขวงการทาง เทศบาล และกลุ่มเจ้าของร้านค้าที่พ่อค้าแม่ค้าไปขายของบริเวณหน้าร้าน

งานวิจัยนี้ต้องการสำรวจจำนวนของกลุ่มพ่อค้าแม่ค้าหาบเร่-แผงลอย รายรับรายจ่าย และสถานภาพชีวิต คุณภาพชีวิต สังคมการจากรัฐ ที่พ่อค้าแม่ค้ากลุ่มนี้ได้รับ รวมทั้งศึกษาปัญหาและรูปแบบในการที่จะแก้ปัญหาว่าคนเหล่านี้มีแนวทางในการซวยเหลือตนเองอย่างไร และต้องการให้หน่วยงานของรัฐและเอกชน เข้ามามีส่วนช่วยเหลือในด้านใดบ้าง โดยใช้หลักการศึกษาจากข้อมูลเอกสารและการเก็บข้อมูลจากกลุ่มประชากรตัวอย่าง ซึ่งเลือกโดยใช้วิธีสุ่มตัวอย่างอย่างง่าย กลุ่มพ่อค้าแม่ค้าหาบเร่-แผงลอยบริเวณสองข้างทางของทางหลวงแผ่นดินหมายเลข 110 ตั้งแต่เทศบาลตำบลแม่สายถึงหัวสะพานข้ามแม่น้ำแม่สาย-พม่า จำนวน 75 ราย พ่อค้าแม่ค้าในบริเวณวัดพระธาตุดอยเวลาจำนวน 33 ราย และบริเวณตลาดอินโดจีน 12 ราย ได้ผลการศึกษาดังนี้

พ่อค้าแม่ค้าหาบเร่-แผงลอย ส่วนใหญ่จะเป็นเพศหญิง มีอายุอยู่ระหว่าง 26-45 ปี จบการศึกษาระดับประถมศึกษาและมีสัญชาติไทยร้อยละ 60 ของผู้ให้สัมภาษณ์ทั้งหมด อีกร้อยละ 35 เป็นคนที่อยพเข้ามาอยู่ในประเทศไทยหลายสิบปีแล้ว แต่ยังไม่ได้สัญชาติไทย ส่วนใหญ่จะมีสัญชาติไทยใหญ่กับไทยลือ และอีกร้อยละ 5 เป็นคนสัญชาติพม่า

สภาพทั่วไปของครัวเรือนมีขนาดกลาง รายได้หลักของครัวเรือนมาจากการค้าขาย และการรับจ้าง การเกษตร โดยรายได้จากการค้าขายจะมีมากในช่วงวันหยุดราชการ เทศกาลต่าง โดยเฉพาะฤดูหนาว และมีรายได้น้อยในช่วงฤดูฝน ส่วนใหญ่จะได้รับการประกันสุขภาพรักษา 30 บาททุกโรค ถึงแม้บางคนจะไม่ได้ถือสัญชาติไทยก็ตาม และเมื่อเจ็บป่วยเล็กๆน้อยๆ มักนิยมพึงพากรรักษาตามคลินิกที่มีอยู่ถึงสิบกว่าแห่งในเขตเทศบาล点多， มากกว่าการไปรักษาตามโรงพยาบาล ที่พักอาศัยส่วนใหญ่จะมีที่พักอาศัยเป็นของตัวเอง มีเพียงส่วนน้อยที่ต้องเช่าอยู่ และบางคนมีที่พักอาศัยอยู่ในเขตประเทศไทย พ่อค้าแม่ค้าส่วนใหญ่จะ

ชายอาหารและของขบเคี้ยว รองลงมาเป็นเสื้อผ้าเครื่องนุ่งห่ม เครื่องประดับอัญมณี ของที่ระลึก ของเด็กเล่น เครื่องใช้ไฟฟ้า ฯลฯ

อาชีพพ่อค้าแม่ค้าห้าบเร่แผลอยของชาว稼กaoแม่สาย ส่วนใหญ่ยังมีความยากจนอยู่ โดยเฉพาะกลุ่มที่ไม่มีแรงเป็นของตนเอง ต้องเช่าแรงอยู่ และกลุ่มที่ขายอาหารที่ต้องเข็นล้อเข็นขายสินค้า ไม่มีแรงขายแน่นอน กลุ่มนี้จะมีรายได้น้อยและมีรายได้ไม่เพียงพอต่อค่าใช้จ่ายภายในครัวเรือน การใช้บริการของรัฐในการรักษาพยาบาลมีน้อยอยู่ แม้จะได้รับการประกันรักษาก 30 นาทุกโรคก็ตาม การกู้ยืมเงิน ส่วนใหญ่จะกู้เงินนอกระบบที่มีอัตราดอกเบี้ยสูง ส่วนกลุ่มที่ยังไม่ได้รับสัญชาติไทยจะมีความเดือดร้อนที่สุด เพราะไม่มีอำนาจต่อรองใดๆ ทั้งสิ้นกับทางรัฐ

วิธีแก้ปัญหาของกลุ่มพ่อค้าแม่ค้าห้าบเร่แผลอยคือ จัดตั้งกลุ่มพ่อค้าแม่ค้าห้าบเร่แผลอยขึ้นมาแล้วส่งตัวแทนเข้าไปขอความเห็นใจจากหน่วยงานของภาครัฐต่างๆ เพื่อให้มีการจัดสถานที่รองรับทำการค้าขาย โดยระหว่างที่รอให้หน่วยงานทั้งภาครัฐและเอกชนช่วยเหลือ พ่อค้าแม่ค้าบางรายก็พยายามหาที่เช่าแผลใหม่ เพื่อจะมีรายได้เข้ามาน้ำบ้าง บางรายที่ไม่สามารถหาที่เช่าแผลใหม่ได้ก็ต้องพยายามขายสินค้าที่ตนมีอยู่ แก่คนที่รับซื้อ แม้จะต้องขายไปในราคากลูกกว่าที่ซื้อมา ก็ตาม หรือบางรายออกรับจ้างทั่วไป และพยายามลดรายจ่ายที่ไม่จำเป็นลง